

[Dohrmann]

sådan at vi til enhver tid kan slå op og se, at det har CD sagt i folketinget at de vil gøre. Alt det andet med skatteministerens julebrev, eller hvad man skal kalde det, er der jo ingen der tror på, ikke engang skatteministeren selv – prøv at se, hvor han går og smiler!

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Efter at kristeligt folkepartis ordfører, hr. Arne Bjerregaard, har oplyst, at også dette parti vil stemme direkte modsat det, de ved førstebehandlingen sagde de ville stemme, tror jeg, vi er i stand til at opresumere situationen. Der er åbenbart sket det, at regeringen har ønsket at give de radikale mulighed for at markere sig ved at forhandle tilsyneladende mere åbent. Det har de to små regeringspartier så misforstået derhen, at de også havde mulighed for at markere sig, og så begynder de at stille krav, men nu har de fået besked om, at det skal de aldeles ikke; de skal bare stemme, som de konservative og venstre siger de skal, og det gør de så. Så fra nu af må det stå stjerneklart, at det, de kristelige og CD går rundt og siger, er aldeles bedøvende lige gyldigt.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

For at det ikke skal misforstås, hvad jeg sagde for lidt siden, vil jeg spørge hr. Rahbæk Møller, om han ikke er enig i, at det er en historisk kendsgerning, at socialdemokratiet og SF har ønsket at sætte afgifterne på energien op, når priserne steg.

Hvad angår vores indflydelse på en ændring af dette her, må jeg gentage det, jeg sagde ved første behandling, nemlig at vi ønsker en variabel afgift. Det ønske har jeg stadig væk, men jeg siger bare, at det i et samarbejde kan være nødvendigt at bøje sine ønsker og nøjes med en garanti for en forhandlingsmulighed, hvis de målsætninger, som er opstillet, ikke nås. Dette har vi sagt vi kan leve med, idet vi stadig væk har tillid til, at regeringen altid vil imødekomme sådanne synspunkter.

Men da udviklingen jo nu viser, at det faktisk tilsyneladende slet ikke bliver nødvendigt, må jeg spørge, hvorfor hr. Rahbæk Møller er så bekymret. Det, vi er med til at

skrive i indledningen, kommer sandsynligvis til at passe, så det variable ikke bliver nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg læste forleden dag i et herværende, større dagblad, at CD havde vundet en halv sejr. Jeg mener imidlertid ikke, der er tale om en halv sejr, men om en hel sejr; det er bare ikke CD, der har vundet den, det er skatteministeren. Jeg vil gerne give både CDs og kristeligt folkepartis ordførere det gode råd, at man skal være forsigtig med at springe op som en løve, når man falder ned som et lam. Man kan gøre det én gang – ja, måske to – og slippe godt fra det, men man kan ikke blive ved med at springe op som løver og falde ned som lam, hvis man forventer, at vælgerne skal tage én alvorligt.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg skal til hr. Arne Bjerregaard blot gentage, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen og har udtrykt i betænkningen, nemlig at socialistisk folkeparti isoleret set intet har imod forhøjede energiafgifter. Når vi afviser denne buket, er det alene på grund af den sociale sammenhæng og ikke på grund af afgifterne i sig selv.

I øvrigt skal jeg blot endnu en gang konstatere, at hr. Arne Bjerregaard altså bekræfter, at man nu om et øjeblik agter at stemme direkte mod sit eget udtrykte ønske. Men hvis nu hr. Arne Bjerregaard og kristeligt folkeparti mandede sig op til at følge deres egen overbevisning, tror man så virkelig, man ville vælte regeringen? Ville dette være et kabinetsspørgsmål?

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Hr. Arne Bjerregaard talte om forhandlinger og de resultater, man fik ud af dem. Af fem forslag i denne buket er det jo først og fremmest den dyre fyringsolie, den dyre benzin og forhøjelsen af afgifterne for elforbruget, der tæller. Jeg vil gerne spørge hr. Arne Bjerregaard, hvilket af de tre forslag kristeligt folkeparti har fået igennem som deres, skal vi sige godbid under de forhandlinger,